

Kitekint? - Nyugati betegség

2012 június 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Charles Murray - a legjobb amerikai stratégiai agytrösztök vezet? tagja, kiváló könyvek szerz?je - olyan, mint a jó bor: régebbi m?vei egyre igazabbak, javaslatai mind aktuálisabbak.

Szerz?nk szerint a Nyugat jóléti államot m?ködtet a II. világháború után, de ezt két hibás feltételezésre építette,

ezért csapdába került.

Els?ként azt gondolta, hogy sz?kösek az er?források. Ez igaz volt a múlt század els? feléig, utána azonban a Nyugat soha nem látott gazdagságra tett szert: el?ször élhet mindenki jólétben és biztonságban. Másodszor: az sem áll, hogy az állam képes a javakat a legjobban szétosztani. Jobb lenne teljesen a társadalom tagjaira bízni, hogy gondoskodjanak a kevésbé tehet?sekr?l, de ez nem reális. Amerika és Európa a jöv?ben is évente több ezermilliárd dollárt és eurót költ a jóléti államra.

Murray abból indul ki, hogy a jóléti állam elmúlt 60 éve során megszüntette a történelem néhány nagy ösztönz?jét. A nyugati társadalmak már nem büntetik, ha valaki nem takarékos, nem dolgozik, nem házasodik, nem vállal gyermeket, vagy nem követi az erkölcs és a hit tanításait. Ezek nélkül is jólétben és biztonságban élhetünk, amit a Nyugat jóléti államai a javak újraosztásával feltétel nélkül mindenkinek megadnak. Ez magas munkanélküliséghez, megtakarítással nem fedezett életmódhoz, szegénységhez, család nélküli gyermekekhez és egy b?nözéssel él? "underclass" kialakulásához vezetett. Ami sokba kerül, ezért a Nyugat elveszíti a versenyt a Kelettel szemben. Mi a megoldás?

Fel lehetne számolni a szociális újraelosztó rendszert, helyére 21 éves kortól mindenkinek alanyi jogon járna évi 10 ezer dollár. Ebb?l venné meg mindenki az egészségbiztosítását, befizetne nyugdíjalapjába, és a maradékból sem halna éhen, ha közösségben él. Ha Amerika ezt már öt éve bevezette volna, 2020 körül már 500 milliárd dollárral kevesebbe kerülne a jóléti állam, miközben kisebb lenne a szegénység, kevesebb 21 év alatti egyedül vállalt gyermek lenne, meger?södtek volna a közösségek, az erkölcs és a hit.

Hazánkban még torzabb rendszer jött létre. Nem vagyunk olyan gazdagok, mint a nyugatiak, de nálunk még többen éltek újraelosztásból, nem ösztönöztük eléggé a munkavállalást, a takarékosságot, a vállalkozást és a gyermekvállalást. S?t, 1990 után olyan demokratikusnak t?n? politikai rendszer alakult ki, ami a balliberális újraelosztási politika mögé társadalmi többséget állított. Az inaktívak és munkanélküliek alapérdeke lett az újraelosztás a munkával szemben. Ez pénzügyi cs?dhöz vezetett 2008-ban, majd politikai összeomláshoz 2010-ben. Nemcsak egy kormány, hanem az egész újraelosztásra épül? társadalmi-pénzügyi modell vallott kudarcot és bukott meg a 2010-es választáson.

Célunk, hogy hazánkban többen éljenek munkából, mint újraelosztásból származó jövedelemb?l. Ezt úgy érhetjük el, hogy a mai 56-ról 75 százalék közelébe emeljük a foglalkoztatás szintjét. Ezt célozzák a munkára ösztönz? és munkahelyet teremt? lépések az arányos adórendszert?l a startmunkáig, a 90 napra csökkentett munkanélküli-segélyt?l az új munka törvénykönyvig, a szakképzés új rendszerét?l az el?re hozott nyugdíjazás megszüntetéséig. A következ? politikai ciklusok is err?l szólnak majd: minden kormányzati döntés célja a munka, a vállalkozás, a tudás, a megtakarítás és a szabálykövetés meger?sítése lesz. Az aktivitás meger?södése biztonságot ad a nyugdíjasoknak, az aktívak és nyugdíjban lév?k szövetsége stabilitást ad a politikának, és ez megvédi a reformokat. A Nyugat közösségében, de a Kelet gondolkodásához közelítve lehetünk sikeresek ebben a században.

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló